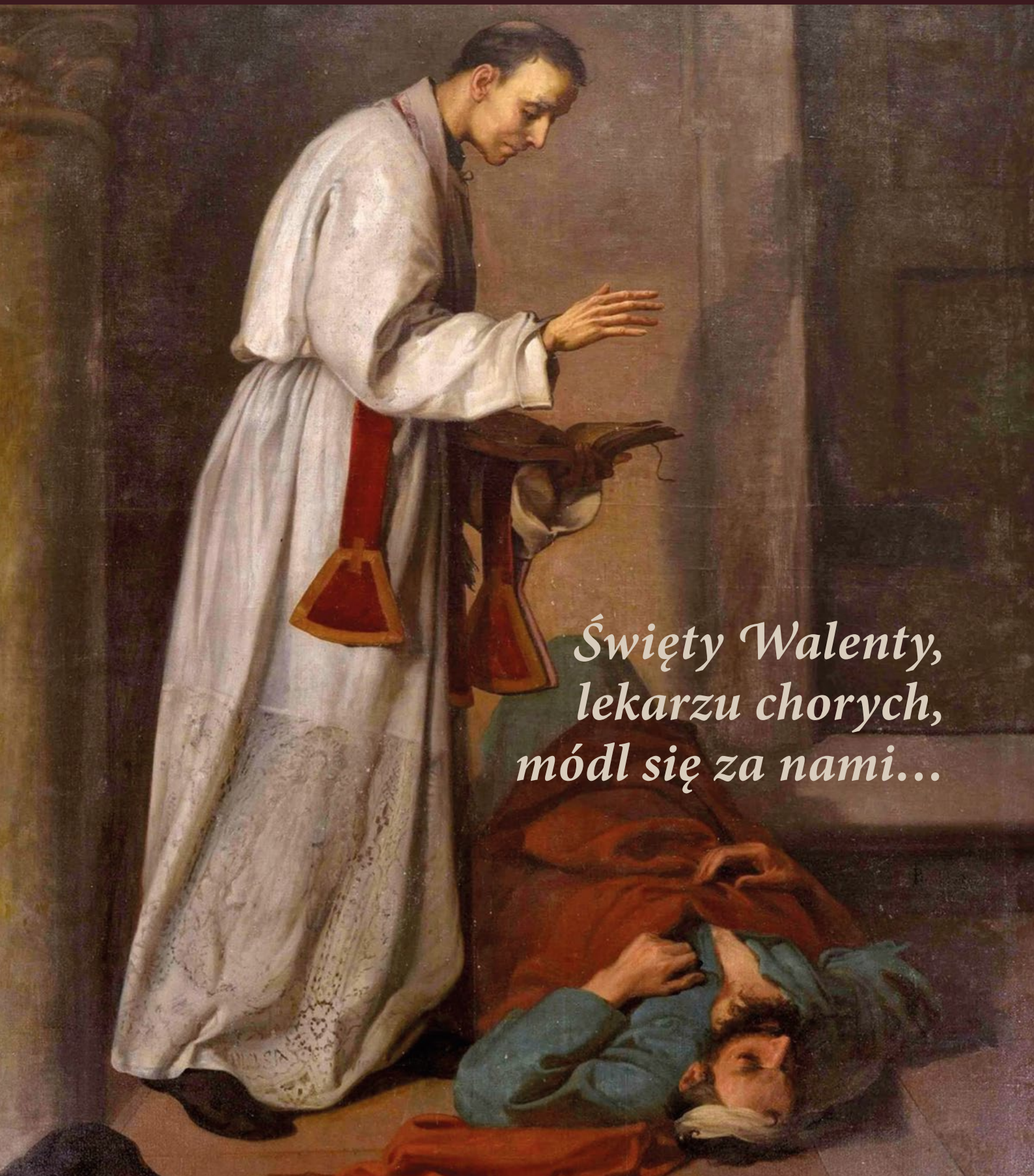

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

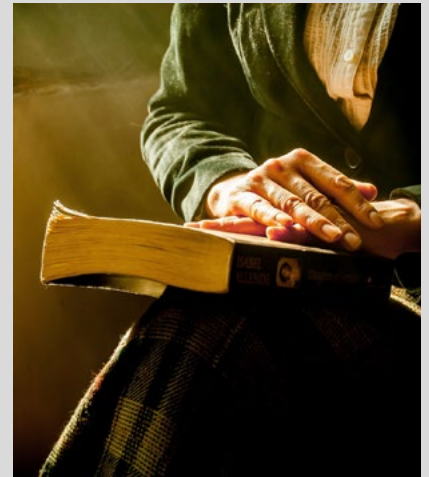
*Święty Walenty,
lekarzu chorych,
módl się za nami...*

Słowo od Redakcji...

Nasze spojrzenia zatrzymane przed Małym Dzieciątkiem, radość wspólnego kolędowania czy niedawno zakończona wizyta duszpasterska w naszych domach, a tu już przed nami ostatnie dni przed rozpoczęciem Wielkiego Postu, czyli zastanowienia nad sensem naszego życia w odniesieniu do tego, co uczynił dla całej ludz-

kości Chrystus umierając na krzyżu. Stajemy wobec ogromnej tajemnicy naszego życia, które odnawia w nas Chrystus nasz Odkupiciel. Pomocą niech będą podjęte w duchu pokory postanowienia wielkopostne, modlitwy, jałmużny i postu. Dobre przeżycie tego czasu będzie owocowało wzmocnieniem naszej chrześcijańskiej postawy i przykładu wobec otaczającej nas rzeczywistości, czego sobie nawzajem życzymy u progu Wielkiego Postu.

ks. Łukasz Czarnik

Jak chorować, by wyzdrowieć?

ZOFIA PAWŁOWSKA

Zdrowie i choroba to dwa przeciwstawne sobie stany. Zdrowie pragniemy zachować na zawsze, a przed chorobą uciekamy na wszelkie sposoby.

Dlaczego? Banalne pytanie – każdy wie. Ból, gorączka, duszność, słabość, niepewność... I w tych wszystkich sytuacjach najgorsze jest to, że nic nie zależy ode mnie. Nie mogę kazać bólowi minąć, gorączce odejść, płucom przywrócić normalny oddech.

Każdy z nas chce mieć pod kontrolą własne życie, móc decydować o tym, co zrobię. A tu – nie da się!

Leżę i czekam na pomoc. Oj nie lubimy bezsilności. To ktoś obok musi podać lek, pojechać do apteki, pomóc przebrać spocone ubranie. Czy mam obok kogoś takiego?

Mówimy tu o zwykłym przeziębieniu, grypie czy anginie.

Jak wyzdrowieć?

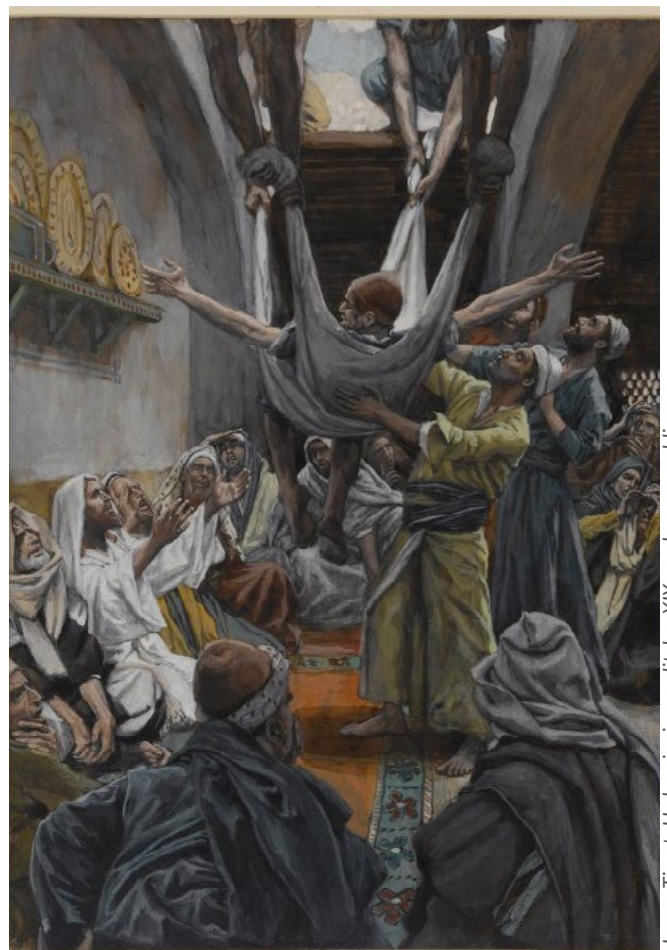
Korzystamy z całego arsenału wiedzy medycznej, wspomagamy się zdrowym odżywianiem, postanawiamy zmienić nasz szkodliwy tryb życia...

Czy pamiętamy o sparaliżowanym, którego czterech przyniosło przez rozebrany dach do Pana Jezusa?

Zanim go z choroby widzialnej uzdrowił, odpuścił mu grzechy...

Pamiętamy?

Czy myślimy kiedyś, że choroba ze swoim cierpieniem to czas, jaki Pan Bóg daje nam, by uleczyć serce i duszę. On odpuszcza nasze grzechy i grzeszki. Czeką na naszą miłość. O tę miłość woła dając ból – bo może wtedy szybciej pomyśleć gdzie Droga, gdzie Cel, gdzie Sens. Czy wyzdrowieć nie oznacza pokochać Miłość?

James Tissot, Uzdrowienie paralityka, XIX w., domena publiczna.

Zdarzy się wreszcie każdemu z nas choroba ostatnia. Diagnoza nieodwołalna, medycyna bezsilna...

Jak wtedy chorować, by wyzdrowieć?

Wyzdrowieć, to przejść w Kochające Ramiona. To takie proste, a tak trudne.

Nasza Matko z Lourdes.

Nasza Matko spod Krzyża.

Nasza Matko –

prowadź nas do Syna!

Przez wszystkie nasze choroby.

A zwłaszcza bądź z nami w tej ostatniej godzinie. ■

Dzień chorego

ANDRZEJ PAWŁOWSKI

*Szczęśliwy ten, kto myśli o biednym (i o nędzarzu)
w dniu nieszczęścia Pan go ocali.
Pan go ustrzeże,
zachowa przy życiu,
uczyni szczęśliwym na ziemi
i nie wyda go wściekłości jego wrogów.
Pan go pokrzepi na łożu boleści:
podczas choroby poprawi całe jego posłanie (Ps 41).*

11-ty lutego – Święto M.B. z Lourdes, patronki i dobrodziejki chorych. Od 1858 r. wysłuchuje Ona w Swej grocie próśb potrzebujących i skutecznie wstawia się za nimi do Pana Boga. Cudowne uzdrowienia rozpoczęły się zaledwie miesiąc od pierwszego objawienia Matki Bożej. Od 1993 r. obchodzimy 11 lutego także Dzień Chorego.

W sposób szczególny wspominamy wtedy i otaczamy troską naszych chorych i starszych. W tym też czasie także więcej zastanawiamy się nad sensem cierpienia ich samych oraz bólu ich bliskich.

◆◆◆

Źródłem zła i cierpienia jest sam człowiek, okaleczony grzechem pierworodnym i jego największy wróg – szatan. Dlaczego Pan Bóg jednak je dopuszcza?

Owszem, jesteśmy jeszcze w stanie zaakceptować cierpienie jako przestrożę, czy karę za nasze grzechy. Ale przecież dotyka ono też niewinne dzieci, a nawet ludzi żyjących w opinii świętości i uznanych potem za świętych. Mniej ufający, w obliczu takiego doświadczenia, buntują się przeciwko Panu Bogu i zarzucają Mu bezduszność. A tu jeszcze Kościół naucza, że cierpienie to zwykle nie kara, lecz bezcenny dar!? I że dobry Bóg obdarza każdego indywidualnie, darami dla nas najlepszymi!?

Coś się tutaj pokręciło! Piękne to dary, co tak wściekle bolą! To nie na chłopski rozum! Dlaczego i po co to komu!?

No i tu tkwi sedno sprawy – to nie jest obliczone na „chłopski”, ale na nieogarniony Boży Rozum. Ten trudny, lecz cenny dar człowiek może przyjąć i wykorzystać jedynie z Bożą pomocą. Gdy ktoś odrzuca Boga i próbuje zmierzyć się z chorobą czy starością tylko ludzkimi siłami – ten boleśnie przegrywa. Wątpi, rozpacza i bluźni!

Ale dlaczego właśnie taki dziwny dar?

Natura człowieka jest przekorna – że jak nie zobaczy, to nie uwierzy. Wielu „pięknych, silnych i bogatych” dopiero, gdy dotknie cierpienia ze zdziwieniem zauważa, że to nie oni są pępkiem świata. To przede wszystkim dla tych ludzi, dobry Pan dopuszcza cierpienie – aby zobaczyli prawdziwą perspektywę życia i śmierci, kruchości człowieka i pełni Boga.

Jakże to aktualne dzisiaj, gdy zachłśnięci dobrobytem i ufną we wszechmoc medycyny coraz mniej chcemy o tym pamiętać. Jakże znamienity dla współczesnego człowieka jest obrazek z tragedii na Giewoncie w 2019 r., kiedy to w wielu wspomnieniach za najstraszniejszy okazał się moment, gdy w przejmującej ciszy po pierwszym uderzeniu pioruna usłyszeli potężny głos obecnego tam kapłana, który udzielał wszystkim odpuszczenia grze-

Mistrz Księgi Domowej, Chrystus myjący nogi apostołom, 1475, domena publiczna.

chów w obliczu zagrożenia śmiercią! Gdzie była ich wiara?

To dla ludzkiego niedowiarstwa Chrystus podjął również drogę cierpienia, jako najbardziej zrozumiałego świadectwa.

Oczywiste jest, że dar cierpienia dany w ręce słabego i oddalonego od Boga człowieka, bez pocucia grzechu, zostanie przez niego zmarnowany. Więcej, przez jego dumę i za podszeptem szatana zrodzi właśnie – zwątpienie, rozpacz i bluźnierstwo. Dla tych właśnie słabych i niedowiarców dopuszcza Bóg cierpienie innych, często też niewinnych.

◆◆◆

Dzień Chorego przypomina nam te prawdy. Przypomina nam o chorych, którzy zawsze są wśród nas, ale też i o ich bliskich, którzy wraz z nimi cierpią. Przecież prawie każdy z nas przeżył kiedyś ból i strach w obliczu choroby dzieci, rodziców, krewnych, znajomych. Przeżył poczucie zagrożenia i bezradności, które ukość potrafiła jedynie żarliwa modlitwa.

Dzień ten przypomina nam o naszych obowiązkach wobec chorych starszych i umierających, którzy przecież cierpią nie tylko dla siebie, ale i dla nas. Otoczmy ich ufną modlitwą. Prośmy nie tylko o zdrowie, choć to

najbardziej ludzkie – prośmy raczej o ufne przyjęcie woli Pana, a nawet o dobrą śmierć.

Oczywiście wykorzystajmy także wszystkie sposoby, które dał nam Bóg przez nowoczesną medycynę.

Nie pozostawmy chorych czy starszych i ich rodzin samych. Pamiętajmy też zwłaszcza o tych, którym choroba towarzyszy przez długie lata ograniczając sprawność ich ciała czy umysłu. Każdy taki człowiek jest dzieckiem Boga i niesie w sobie skarby, które nas mogą bardzo ubogacić, choć może na pierwszy rzut oka ich nie zauważamy i nie rozumiemy.

Nasza obecność przy nich nadaje sens ich cierpieniu i przynosi ulgę. Nie izolujmy nadmiernie od nich naszych dzieci. To jest krzywda dla obojga i duży błąd wychowawczy. Dzieci muszą stopniowo i w sposób dla nich dostępny poznawać prawdę o cierpieniu, starości i śmierci. Odruchy ich bezinteresownych serc są wielką radością dla odchodzących – podkreślają sens ich życia. Dzieci odsuwane od prawdy o cierpieniu, wyrastają w fałszywym świecie. Trudniej im potem stawić czoła rzeczywistości i uczestniczyć w cierpieniu własnym i czyimś. Często uciekają w egoizm i obojętność.

Otoczmy naszych chorych i starszych w Jaworniku atmosferą serdeczności i wdzięczności za to, co nam dają przez swoje cierpienie. Chętnie podejmujemy trud i troski, jakie niesie opieka nad nimi. Rozglądnijmy się wokół. Nie bójmy się zapytać i zaproponować pomoc. Ale nie wstydźmy się też poprosić i przyjąć czyjeś wsparcie. Robimy to przecież nie dla sensacji, lecz z dobrego serca i naturalnego obowiązku – wszyscy będziemy kiedyś potrzebowali opieki.

Niech 11 lutego – Dzień Chorych trwa u nas przez cały rok! ■

Jezu Bardzo Ważny

*Miłujmy zawsze Jezusa Chrystusa
Bądź w Jego naukach rozważny
Bo przecież Bóg w twoim życiu
Jest zawsze kochany i bardzo ważny*

*Ciesz się obecnością Boga Jezusa
W naszych sercach miłości i wielkiej radości
Gdyż z Serca Jezusa wywodzi się droga
Do Jego Boskiego miłosierdzia i miłości*

*Jezu dla nas jest ważny jako Wielki Bóg
Nie odrzuca nie pogardza nie atakuje*

*Każdego spotkanego człowieka
Bardzo poważa kocha i miłuje*

*Miłosierny Jezu za to Cię miłuję
Swoją modlitwę Tobie ofiaruję
Prosząc o zdrowie i powodzenie
Ty spełniesz prośby i dajesz zbawienie*

*Miłuj nas Boży Zbawicielu
Nasz Boży Synu Jedyny
Bądźmy Cię prosić błagać
O łaski my grzeszne Twoje Syny*

Dziadek Roman

Dzień życia konsekrowanego 2023

DAWID GRZESZKOWICZ

Z początkiem lutego będziemy obchodzić XXVI Dzień Życia Konsekrowanego. Wydarzenie to zostało zapoczątkowane przez św Jana Pawła II w 1997. Przypada ono zawsze 2 lutego, w Święto Ofiarowania Pańskiego.

Z początkiem lutego będziemy obchodzić XXVI Dzień Życia Konsekrowanego. Wydarzenie to zostało zapoczątkowane przez św Jana Pawła II w 1997. Przypada ono zawsze 2 lutego, w Święto Ofiarowania Pańskiego.

Podczas Dnia Życia Konsekrowanego Kościół modli się w szczególności za wszystkie osoby, które poświęciły całe swoje życie w służbie Bogu i drugiemu człowiekowi. Tak jak ziemscy rodzice Jezusa ofiarowali swojego Nowonarodzonego Syna Bogu w świątyni, tak osoba konsekrowana poświęca swoje życie w służbie Bogu i bliźnim. Czym dokładnie charakteryzuje się życie konsekrowane?

Osoby konsekrowane składają konsekrację, czyli złożenie Bogu ślubów czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, jednak zależy to również od specyfiki danej formy czy zgromadzenia, do którego należy osoba konsekrowana. W naszym kraju żyje około 30 tys. takich osób. Największą grupę osób konsekrowanych w Polsce stanowią kobiety – siostry zakonne żyjące w zgromadzeniach czynnych, czyli nastawionych na współdziałanie z Kościołem w pracy apostołskiej. Jest ich ok. 17 tys., z czego ok. 2000 posługuje za granicą. Kolejną, znacznie już mniejszą, grupą zakonnic są mniszki żyjące w zakonach kontemplacyjnych. Jest ich w Polsce ok. 1200. Większość mieszka w 83 klasztorach, których przełożone zrzeszone są w Konferencji Przełożonych Żeńskich Klasztorów Kontemplacyjnych w Polsce. Wszyst-

kie te klasztory reprezentują 13 rodzin zakonnych, z których zdecydowanie najliczniejszą są karmelitanki bose.

Kolejną dużą grupą osób konsekrowanych są zakonnicy. Jest ich w Polsce ponad 11 tys., z których ponad 3 tys. pracuje za granicą. Obecną specyfiką zakonów męskich w Polsce jest to, że najczęściej łączą powołanie do życia konsekrowanego z powołaniem do kapłaństwa. Warto zatem pamiętać, że księża dzielą się na diecezjalnych i zakonnych (ci ostatni świętują 2 lutego).

Od Soboru Watykańskiego II w naszym kraju zauważono powolne odradzanie się indywidualnych form życia konsekrowanego: dziewic, wdów i wdowców konsekrowanych oraz pustelnic i pustelników. W Polsce żyją obecnie 365 dziewice konsekrowane, ok. 370 wdów konsekrowanych oraz 8 pustelnic i 1 pustelnik. Są to osoby działające bez struktur, bezpośrednio podlegające biskupowi diecezjalnemu, który odpowiedzialny jest za ich formację i funkcjonowanie.

Kolejną formą życia konsekrowanego jest tzw. instytut świecki. Pierwsze świeckie instytuty życia konsekrowanego zaczęły powstawać w pierwszej połowie XX wieku, a oficjalnie uznane zostały przez papieża Piusa XII w 1947 r. Jan Paweł II dostrzegał ich znaczenie i rolę: „Duch Święty, przedziwny twórca różnorodnych charyzmatów, wzbudził w naszych czasach nowe formy życia konsekrowanego, pragnąc jak gdyby odpowiedzieć zgod-

„Nieście
światło
Chrystusa tam,
gdzie są
największe
ciemności”

Papież Franciszek

nie z opatrnościowym zamysłem na nowe potrzeby, jakie Kościół napotyka dziś w pełnieniu swojej misji w świecie” (Jan Paweł II, *Vita consecrata*, 10). Instytuty te są odpowiedzią Kościoła na zmieniający się sposób życia współczesnych ludzi oraz chęć doskonalenia się w wierze i pomocy drugiemu człowiekowi, jednak dalej pozostając osobą świecką. W Archidiecezji Krakowskiej funkcjonuje 12 takich instytutów, z czego tylko jeden przeznaczony jest dla mężczyzn. Członkowie instytutów swoim życiem świadczą o Chrystusie i starają się powiększać Królestwo Boże na ziemi. Należy również zaznaczyć, że osoby, które są członkami takich instytutów nie mówią o tym otwarcie. Nie ujawniają faktu bycia osobą konsekrowaną. Nie wiedzą o tym ich rodziny, przyjaciele, znajomi czy współpracownicy. Dzięki takiemu „ukryciu” mogą docierać do ludzi, którym nie po drodze z kościołem hierarchicznym, do środowisk w których panuje „alergia” na kapłańską sutannę czy zakonny habit. Poprzez świadectwo własnego życia pomagają im spotkać Chrystusa. Na tym polega ich powołanie i misja.

Podczas Dnia Życia Konsekrowanego nasze modlitwy w szczególności ofiarujemy za osoby konsekrowane. O wytrwałość dla nich w Chrystusie i ślubach, oraz o kolejne powołania do takiej formy życia. ■

Magiczny Koncert Kolęd

KAROLINA KORNESZCZUK-PODOBA

W piątek 6 stycznia po popołudniowej mszy, w naszym kościele mieliśmy okazję usłyszeć przepiękny koncert w wykonaniu „Scholi Dzieci Bożych”.

Schola obecnie liczy 16 dziewczynek w wieku 7–12 lat. Śpiewa co tydzień w niedzielę na Mszy Świętej o godzinie 11.00 oraz na różnego rodzaju nabożeństwach i uroczystościach parafialnych.

Koncert rozpoczęła Marcelinka, która wykonała pastorałkę „Świeć, gwiazdeczko, świeć”. Następnie tercet Maja, Julka i Amelka zaśpiewała „Od nieba do nieba”. Lena wykonała „Pastorałkę od serca do ucha” a później w kwartecie z dwoma Natalkami oraz Oliwką „Dzisiaj w Betlejem”. Wzruszenie było widać na twarzach gości podczas solówek Julki, która śpiewała „Glorię” oraz Amelki, która zaśpiewała „Noel”.

Parafianie mogli wspólnie wykonać „Gdy śliczna Panna” czy „Pójdźmy wszyscy”. Madzia śpiewała „Lulajże Jezuniu” a Alicja „Wśród nocnej ciszy”. „Bosy Pastuszek” w wykonaniu Lenki i Zuzi sprawił, że na twarzach słucha-

czy pojawił się uśmiech i zrobiło się cieplej na serduszkach. Na koniec Julka zaśpiewała „Gore Gwiazda”. Sporym zaskoczeniem była aranżacja „Triumfy Króla Niebieskiego”, które zostały zaśpiewane a raczej zarapowane.

To wydarzenie udało się dzięki wielkiemu zaangażowaniu trzech

animatorów, których należy wymienić z imienia i nazwiska: Martyna Szlachetka, Milena Szlachetka i Bartłomiej Dąbrowski. Dla Was wielkie D-Z-I-Ę-K-U-J-E-M-Y!

Radosne kolędowanie to zwyczaj, który w szczególny sposób jednoczy ludzi. Mieszkańcy z przyjemnością odpowiedzieli na zaproszenie do udziału w koncercie świątecznych utworów. Piękne aranżacje i kunsztowne wykonanie na pewno sprawiły, że koncert był niesamowitym przeżyciem i zatrzymał z nami jeszcze przez chwilę magię Świąt Bożego Narodzenia. ■

Święta Felicyta

(UR. ? – ZM. 7 III 203 R.)

ELŻBIETA ŁABĘDZKA

Święta Felicyta należy do grona wczesnochrześcijańskich męczennic, które dały świadectwo heroicznej wierności Bogu.

Nie wiadomo dokładnie, kiedy św. Felicyta przysła na świat. Wiadomo jednak, że była służącą św. Perpetui, która wywodziła się z bogatej kartagińskiej rodziny. Obie kobiety (wraz z garstką towarzyszy) zostały w 202 r. z rozkazu cesarza Septymiusza Sewera skazane na śmierć za wyznawa-

nie wiary chrześcijańskiej. Oczekując na wykonanie wyroku, Felicyta powiła w celi więziennej syna, który został oddany w opiekę chrześcijanom. Dopiero wtedy wyznaczono datę stracenia nieposłusznej niewiasty. 7 marca 203 r. wraz z Perpetuą została rozszarpana przez dzikie zwierzęta na arenie rzymskiego amfiteatru w Kartaginie. Niedługo przed tym obie przyjęły chrzest.

Św. Felicyta uznawana jest za patronkę kobiet i matek. Przedstawiana najczęściej w skromnej sukni bez ozdób w towarzystwie bogatej św. Perpetui. Jej wspomnienie (wraz z Perpetuą) Kościół katolicki obchodzi 7 marca.

Na podstawie
Michał Duława „Żywoty Świętych”

Św. Felicyta z głowami synów, Wolfgang Sauber CC BY-SA 3.0

Ostatki – Zapusty

AGNIESZKA ROZUM

Ostatnie dni karnawału zaczynają się w tłusty czwartek, a kończą zawsze we wtorek. Następny dzień, Środa Popielcowa oznacza początek Wielkiego Postu i oczekiwanie na Wielkanoc. W ostatki urządza się huczne bale, zabawy i maskarady. W różnorodnych przebraniach odwiedza się domy, śpiewa radosne piosenki i dzieli dobrym humorem. W dawnych czasach całe wsie i miasta hucznie obchodziły ostatki, organizowano kuligi, które trwały kilka dni, polowania, wymyślano coraz to nowsze śmieszne zabawy. Karczmy pękały w szwach i dud-

niły od dźwięków mazurka, poloneza, kujawiaka czy oberka. W wielu regionach kraju po wsi chodzili przebierańcy, którzy zachęcali wszystkich mieszkańców do zabawy.

Wracają wspomnienia, kiedy jako dziecko z grupą przyjaciół nie mogliśmy się doczekać popołudnia, żeby móc ubrać swoje zabawne stroje i przy dźwiękach muzyki odwiedzać kolejne domy. Najbardziej cieszył nas uśmiech i radość na twarzach sąsiadów, którzy zawsze nas czymś obdarowywali. Również w dorosłym życiu miałam przyjemność chodzić po zapustach

z koleżankami ze Stowarzyszenia „RÓŻA”.

Zarząd oraz Druhowie Ochotniczej Straży Pożarnej w Jaworniku składają

serdeczne podziękowania Mieszkańcom Jawornika

za miłe i ciepłe przyjęcie oraz złożoną darowiznę w corocznej akcji „Kalendarz”

**Kalendarze możliwe są jeszcze do odebrania w Filii Bibliotecznej w naszej strażnicy
lub po kontakcie z druhem Piotrem – tel. 514-327-492**

Przedstawienie Bożonarodzeniowe pt. „Korzenie”

WACŁAW SZCZOTKOWSKI

Po dwuletniej przerwie spowodowanej pandemią koronawirusa postanowiliśmy w naszej Szkole Podstawowej wrócić do zorganizowania „Przedstawienia Bożonarodzeniowego”, jak to onegdaj bywało.

Wszyscy mamy świadomość, że dzięki tej pięknej tradycji związanej z przygotowaniem inscenizacji wydarzenia nawiązującego do świętowania Narodzenia Syna Bożego, stwarzamy okazję do ożywiania naszej wiary opartej na prawdzie, że w Betlejem narodził się Jezus Chrystus nasz Pan i Zbawiciel, który z miłości do każdego z nas przyszedł na ziemię, aby nam umożliwić wejście do Królestwa Bożego. Dlatego realizacja i zaprezentowanie przedstawienia o tematyce bożonarodzeniowej to świetna forma kultywowania tradycji obchodów Świąt Bożego Narodzenia, to również okazja do stworzenia miłego świątecznego nastroju i rozbudzania autentycznej radości. To także sposobność do uaktywnienia uzdolnień artystycznych (aktorskich, muzycznych, plastycznych itp.) wśród uczniów naszej szkoły, do kształtowania odwagi i śmiało-

ści podczas występów scenicznych, to pomyślna okoliczność do budzenia wrażliwości dzieci, do formowania właściwych postaw i doskonalenia pamięci etc.

Mając na względzie do osiągnięcia takie mnóstwo pozytywnych i korzystnych owoców tego przedsięwzięcia zabraliśmy się za realizację spektaklu pt. „Korzenie”. Scenariusz przedstawienia łączył czasy współczesne z historią narodzin Pana Jezusa. Innymi słowy, w przygotowanym widowisku, w studiu telewizyjnym, zaproszeni goście odwoływali się do wspomnień związanych z historią swoich przodków, którzy byli pośrednio powiązani z dziejami i wydarzeniami dotyczącymi narodzin Jezusa Chrystusa. Zaś w drugiej części sceny młodzi aktorzy przedstawiali sceny sprzed 2000 tysięcy lat, przywołane przez rozmówców w studiu telewizyjnym. Atrakcyjność tego przedstawienia polegała właśnie na zręcznym i pomysłowym połączeniu współczesności z przeszłością. Stąd taki a nie inny tytuł przedstawienia.

W przedstawieniu wzięło udział ponad trzydziestu uczniów z klas

4–8. Dodam, że niektóre postacie, role w przedstawieniu musiały być dublowane ze względu na niedyspozycyjność uczniów wynikającą z choroby. Dlatego dziękuję za aktywność wszystkim uczniom, którzy w różny sposób (aktorski, muzyczny, plastyczny, organizacyjny) włączyli się w prace związane z przygotowaniem spektaklu. Dziękuję rodzicom, którzy włączyli się kreatywnie, a jednocześnie dyskretnie w prace przygotowawcze. Ta pomoc jest bardzo wartościowa.

Przygotowanie inscenizacji było możliwe dzięki zaangażowaniu i współpracy zespołu nauczycieli: Ks. Łukasza Czarnika, Pani Moniki Zając, Pani Krystyny Szczotkowskiej i Wacława Szczotkowskiego. Bardzo cenna i ważna jest taka współpraca. Dziękuję. Podziękowania kieruję przede wszystkim do Pani Dyrektora i Pana Dyrektora, na których wsparcie zawsze można liczyć. Doceniam także przychyłność wszystkich nauczycieli, którzy na etapie przygotowań do wystawienia spektaklu wykazali się wyrozumiałością i życzliwością.

W podziękowaniach nie sposób pominąć Panie i Pana z obsługi, którzy dzięki takim wydarzeniom w szkole, mają więcej dodatkowej pracy, ale nie mają zwyczaju narzekać z tego powodu.

Przedstawienie zostało wystawione dwukrotnie. Premierowy występ odbył się podczas Wigilii szkolnej 22 grudnia 2022 roku. Natomiast drugi raz szkolni aktorzy mieli możliwość zaprezentować się szerszej publiczności w niedzielę 29 stycznia 2023 roku. Wtedy to zaprosiliśmy na nasze przedstawienie rodziców, dziadków, babcie i wszystkich, którzy chętnie zechcieli obejrzeć szkolne Bożonarodzeniowe widowisko.

W tym miejscu kieruję podziękowania do tych wszystkich, którzy skorzystali z zaproszenia i przyszli w niedzielne popołudnie do budynku szkoły aby docenić pracę i wysiłek uczniów oraz nauczycieli. Ponadto dziękuję za ich życzliwość, która między innymi przejawiała się w ofiarności, jaką okazali wychodząc po zakończeniu przedstawienia. ■

Świat zwierząt i roślin w poezji ks. Jana Twardowskiego – patrona szkoły – finał konkursu

KRYSZYNA SZCZOTKOWSKA

W tym roku szkolnym, podobnie jak w poprzednich latach dzieci z klas I–III Szkoły Podstawowej w Jaworniku wzięły udział w konkursie, który miał na celu zaangażować najmłodszych do działań zaplanowanych w ramach pracy z patronem. Konkurs miał za zadanie przybliżyć postać księdza-poety, a także ułatwić lepsze poznanie ks. Jana Twardowskiego jako mistrza, nauczyciela, przyjaciela dzieci i wzoru do naśladowania. Co więcej, dzieci miały sposobność zaznajomić się z twórczością naszego patrona dotyczącą świata przyrody oraz piękna otaczającego nas świata i za pomocą dowolnej techniki plastycznej przedstawić w ilustracjach te wartości, które im się podobały i które zapamiętały.

W konkursie wzięło udział 102 uczniów z klas I–III. Rozstrzygnięcie

konkursu odbyło się 25 stycznia 2023 r. Komisja Konkursowa w składzie: Pani Dyrektor Renata Marzec – przewodnicząca, Pani Dorota Król, Pani Monika Zajac – członkinie, dokonała oceny prac, uwzględniając pomysłowość autora ilustracji, walory estetyczne pracy, oryginalność, zgodność pracy z tematem oraz technikę wykonania i kompozycję.

Komisja Konkursowa wyłoniła i nagrodziła następujących autorów prac konkursowych:

I miejsce

Aleks Tomal kl. II a,
Maksym Korzeniowski kl. II b

II miejsce

Kamila Bergel-Kiszka kl. II b,
Sonia Suruło kl. III a

*Ile słońca w słoneczniku
powiedz drogi mój chłopczyku?
W każdym liściu nawet w listku
świeci się jak serce wszystko...
Jasny, czysty i uroczy
Raz wystarczy spojrzeć tylko...
razem z Bogiem patrzy w oczy
prawda piękna ma dziewczynko?
Umówmy się po cichu
z psem, wiewiórką i kucykiem,
zasłonimy łzę na twarzy
jednym naszym słonecznikiem..*

III miejsce

Hubert Grzaślewicz kl. III a,
Łucja Wątołek kl. III b

wyróżnienia

Szymon Cap kl. I a
Amelia Leśniewska kl. I b
Maja Tura kl. II a
Karol Łapa kl. II b

Gratulujemy wyróżnionym uczniom.
Brawa dla rodziców. Uznanie dla wychowawców. ■

Wiadomości z Archidiecezji

- 5 stycznia po raz piąty odbyło się kolędowanie w świątecznym tramwaju MPK. Z rozśpiewanymi podróżnymi spotkał się bp Robert Chrzęszcz.
- Od 18 do 25 stycznia miał miejsce Krakowski Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan pod hasłem „Czyńcie dobro; szukajcie sprawiedliwości”.
- Z inicjatywy metropolity krakowskiego abp Marka Jędraszewskiego od grudnia 2022 r. w całej Archidiecezji w 1. soboty i w każdy 14. dzień miesiąca obejmujemy modlitwą naszą Ojczyznę. W styczniu modlitwie w intencji Polski patronował św. abp Zygmunt Szczęśny Feliński.
- Na 100 dni przed maturą rusza Duchowa Adopcja Maturzysty. Zakon Pijarów będzie wspierał swoją modlitwą wszystkich, którzy w maju przystąpią do

egzaminów. Szczegóły i zapisy dostępne na stronie maturzysci.pijarzy.pl.

- 24 stycznia minęła 6. rocznica śmierci Helenki Kmiec – polskiej misjonarki, zamordowanej w Boliwii. W grudniu rozpoczęła się faza przygotowawcza procesu beatyfikacyjnego Heleny.
- Abp Salvatore Pennacchio zakończył misję Nuncjusza Apostolskiego w Polsce.
- 18 lutego w Piekarach dzieci i młodzież z RAM-owskich drużyn zmierzają się w zawodach piłki nożnej i siatkówki.
- 28 stycznia minęło sześć lat od uroczystego ingresu do katedry wawelskiej abp. Marka Jędraszewskiego, który metropolitą krakowskim został mianowany 8 grudnia 2016 roku.
- Ojciec Święty mianował podsekretarzem Dykasterii ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów ks. prałata Krzysztofa Marcjanowicza, dotychczasowego pracownika Dykasterii ds. Ewangelizacji i ceremoniarza papieskiego. JT

Kolejny miesiąc formacji

AN. BARTŁOMIEJ DĄBROWSKI

Czas płynie nieubłaganie. Płynie tak szybko, że nim się obejrzelismy, już styczeń za nami i mamy ferie zimowe. A tak minął nam styczeń...

Zaczęliśmy wesoło i kołędowo, bo od koncertu naszej scholki parafialnej. Był to czas, kiedy mogliśmy z radością głosić chwałę Pana i radość z Jego Narodzenia.

Potem przyszedł czas na analizę Pisma Świętego. Utworzyliśmy małe koło biblijne i wspólnie omawialiśmy niedzielą liturgię słowa. W ten sposób mogliśmy się lepiej przygotować i bardziej świadomie uczestniczyć we Mszy świętej.

Następne spotkanie rozpoczęliśmy radosnym śpiewem i przeszliśmy do tematu „modlitwa”. Rozmawialiśmy o tym, czy w naszej modlitwie w czasie Mszy świętej jest radość ze spotka-

nia z Panem, czy tylko automatycznie „odbęgniemy” słowa modlitwy. Czy modląc się mamy przed sobą Przyjaciela i Tatę, który oddał za nas życie, czy też wypowiadamy słowa bezmyślnie. Spotkanie zakończyliśmy podziękowaniem Bogu za radosny tydzień i wspólne przebywanie.

I tak dotarliśmy do końca miesiąca, radosnego końca, bo rozpoczęły się ferie i właśnie ferie były tematem naszego spotkania.

Zaczęliśmy krótką rozmowę na temat naszych wspomnień z ostatnich ferii, wakacji, wczasów, czy jesteśmy zadowoleni z tego, jakie były i co robiliśmy. Na podstawie tych opowieści ustaliliśmy, jaki powinien być czas idealnego odpoczynku. Pan Bóg, który zawsze nam towarzyszy, ma Swoje miejsce i czas także w czasie naszego

odpoczynku. Napisaliśmy Mu o tym w liście.

Tak oto żegnamy styczeń. Może i miesiąc mroźny, ale jeśli wpuści się do niego radość Pana Boga, chłód obraca się w nicość a pozostaje tylko pokój i wspaniałe ciepło w sercu. ■

22 luty

Środa Popielcowa

OPRACOWANIE: LUCYNA BARGIEŁ

To początek Wielkiego Postu, który trwa 40 dni oraz 6 niedziel, a kończy się w Wielki Czwartek. Zapraszamy Was gorąco na nabożeństwa wielkopostne, w piątek na Drogę Krzyżową, w niedzielę na Gorzkie Żale.

Rebusy

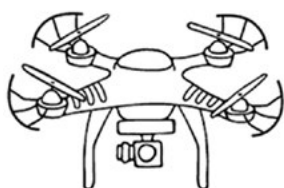
WĘ

BU T

Y=A TKA

N

RNEK

PO WA + ŻO

LEC

Wielki Post
to taki czas,
co do świąt
szykuje nas.
Każdy może
się poprawić,
to co złe naprawić.

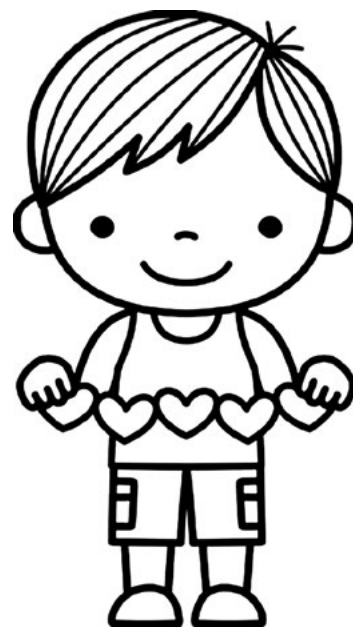

Walentynki – Dzień Zakochanych

W Dniu świętego Walentego,
każdy uczuciem obdarowuje każdego.
Ja tobie ślę – 1000 buziaków,
100 wesołych pluszaków,
10 gwiazdek z nieba
i wszystkiego, czego Ci tylko potrzeba.

Na dworze chłodno,
wiatr drzewa kołysze,
a ja do Ciebie Walentynkę piszę.
Piszę powoli, piszę dokładnie,
niech każde słowo w sercu zapadnie!

Bez imienia i nazwiska
Ja Cię bardzo mocno ściskam.

DOMINIKA STRZELECKA

Legendy świata: Walentynki – Święty Walenty

Dawno temu, w starożytnym Rzymie mieszkał Walenty. Z wykształcenia był lekarzem, ale jego chrześcijańska wiara była tak wielka, że z czasem został biskupem.

Było to w czasach panowania cesarza Klaudiusza, który uważał, że rzymscy legionści nie powinni zakładać rodzin. Zabronił więc młodym mężczyznom wstępowania w związki małżeńskie. Jednak wielu legionistów nie posłuchało rozkazów cesarza, a ślubów udzielał im biskup Walenty.

Gdy wieści te dotarły do Klaudiusza, wpadł w szal i kazał wtrącić biskupa do lochu. Po szybkim procesie wydano na niego wyrok śmierci – miał zostać ścięty mieczem.

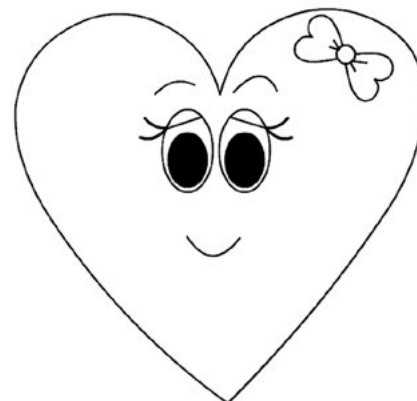
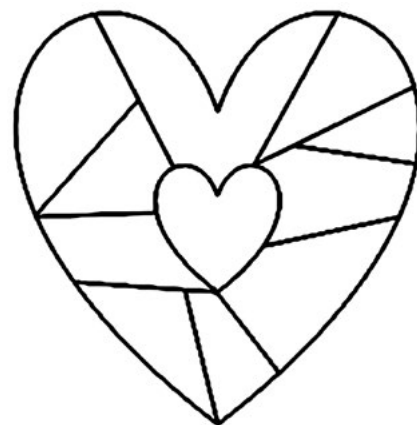
Czekając na wykonanie wyroku, Walenty poznał w lochu jednego ze strażników, który opowiedział

mu o swej niewidomej córce. Była piękną dziewczyną, ale z powodu swego kalectwa nie miała szans na szczęśliwe życie, bo nikt nie chciał jej pojąć za żonę. Biskup wzruszył się opowieścią strażnika i modlił się tak długo, aż dziewczyna odzyskała wzrok.

Gdy niedługo potem biskupa prowadzono na ścięcie, przestał dziewczynie list pełen otuchy i błogostawieństwa, w którym wyraził nadzieję, że teraz już będzie szczęśliwa. List był podpisany: „Twój Walenty”.

Od tamtego wydarzenia powstał zwyczaj wysyłania do miłych sercu osób anonimowych kartek z wyrazami miłości, które podpisuje się jedynie imieniem „Walenty” lub „Twój Walenty”.

<https://www.bajkowyzakatek.eu>

Dzień Babci i Dziadka

EDYTA AJCHLER

*Babciu, dziadku wiem,
że dziś jest Wasz dzień
Zamiast kwiatków Wam,
miłość moją dam.
Niech piosenka ta,
w uszach Waszych gra
I chcę śpiewać tak
jeszcze ze sto lat.*

Tymi słowami nasze Przedszkolaki wyraziły radość i wdzięczność swoim Babciom i Dziadkom. W dniach od 25 do 27 lutego każda z grup gościła swoje Babcie i Dziadków w Strażnicy OSP w Jaworniku przedstawiając specjalny program artystyczny. W pierwszy dzień wystąpiły „Biedronki” i „Rybki”. Następnie „Misie” i „Sówki” a w ostatni dzień „Jeżyki”. Na wstępie Pani Dyrektor Bogumiła Łętocha witała gości ciepłymi słowami, a następnie składała życzenia wszystkim dziadkom. W pięknie udekorowanej sali, przedszkolaki z każdej grupy wiekowej przedstawiały swój program artystyczny. Były to wzruszające wiersze i piosenki o licznościowe. Goście obejrzeni także pokazy taneczne w wykonaniu dzieci. Mali artyści z przejęciem odtwarzali swoje role, a goście ze wzruszeniem odbierali czule słowa, kierowane pod ich adresem. Niejednej babci i dziadkowi, łezka kręciła się w oku.

Po części oficjalnej, niecodziennie goście byli zaproszeni na herbatę i słodki poczęstunek. Na koniec każdego z tych wyjątkowych dni dzieci wręczyły swoim ukochanym babciom i dziadkom własnoręcznie przygotowane upominki i laurki.

To były naprawdę wyjątkowe uroczystości pełne uśmiechu, radości i dumy. Szczęśliwe i rozpromienione twarze babć i dziadków po raz kolejny ukazały nam, jak ważne są takie spotkania i wspólnie spędzone chwile z wnukami.

Intencje mszalne

13.02. Poniedziałek

- 7.00 + Tadeusz Hołuj – od syna Tadeusza z rodziną
18.00 + Antonina i Stanisław Tatka i ich rodzice

14.02. Wtorek

- 7.00 + Franciszek Ćwierz – od córki Barbary i wnuków
18.00 + Janina Salawa i zmarli z rodziny Salawa

15.02. Środa

- 7.00 + Ewa Brzozowska – od siostry Marii z mężem
18.00 Zbiorowa:
1. O Boże błogosławieństwo dla członków Bractwa św. Michała Archaniola i ich rodzin i rozwój kultu św. Michała w naszej parafii
2. + Tadeusz Hołuj – od rodziny Wajdzik
3. + Krystyna Suder – od rodziny Mistarzew
4. + Jadwiga Piznal – od Piotra Owczarkiewicz z rodziną
5. + Władysława Muniak – od Michała z Olą
6. + Andrzej Szlachetka – od kuzy-
na Tadeusza z rodziną
7. + Władysława Szlachetka – od od
chrześniaka Jana z Wiednia
8. + Andrzej Polewka w 2 r. śmierci

16.02. Czwartek

- 7.00 + Roman Kielbowicz – od siostry Krystyny z mężem
18.00 + Helena Szlachetka – od wnuków i prawnuków

17.02. Piątek

- 7.00 + Maria Kaim – od siostry Czesławy Nogawka
18.00 Zbiorowa:
1. + Mateusz Kościelniak
2. + Zofia Karcz – Szlachetka – od Krzysztofa i Teresy Łapa
3. + Kazimierz Góra – od rodziny Sumerów
4. + Stanisław Polaniak – od rodzi-
ny Sudrów
5. + Maria Kocur – od Marii Adam-
czyk z rodziną z Żywca
6. + Stanisława Górka – od wnuczki Katarzyny z rodziną

18.02. Sobota

- 7.00 o nawrócenie i uwolnienie dla Ka-
mila
18.00 + Mateusz Kościelniak

19.02. Niedziela

- 7.00 Dziękczynno-błagalna Panu Bogu i Matce Najświętszej w intencji członków Róży Marii Łakomy i ich rodzin o dar modlitwy i żywej wiary
+ Andrzej Jania w 2 r. śm.
9.00 Dziękczynna z prośbą o Boże błogo-
sławieństwo i zdrowie i opiekę Matki Bożej dla Adama i Anny w 25 r. ślu-
bu i ich dzieci
11.00 + Joanna i Marian Filuciak
15.30

20.02. Poniedziałek

- 7.00 + Maria Hołuj w 5 r. śm.
18.00 + Jan Burkat – od córki Moniki z ro-
dziną

21.02. Wtorek

- 7.00 + Krystyna Suder – od męża i córki Sylwii
18.00 + Roman Kielbowicz – od syna Da-
riusza z rodziną

22.02. Środa

- 7.00 + Maria Kaim – od siostry Genowe-
fy z rodziną
18.00 Zbiorowa:
1. + Krystyna Suder – od rodziny Knapik
2. + Bogusław Bosak – od rodziny Faron z Jaworzna
3. + Bronisława Cudak – od Marci-
na i Marty Banyś
4. + Stanisław Polaniak – od Dra-
goszów z Myślenic
5. + Władysław Tomal – od rodziny Pustuła
6. + Jan Burkat – od OSP Jawornik

23.02. Czwartek

- 7.00 + Olimpia Starzec w r. śm. i mąż Ste-
fan
18.00 + Władysław Leśniak – od syna Ja-
rosława

24.02. Piątek

- 7.00 + Ewa Brzozowska – od córki Marty z Piotrem i wnukami
18.00 Zbiorowa:
1. + Tadeusz Hołuj – od Janusza i Anety Cegielskich
2. + Zofia Karcz – Szlachetka – od bratowej Stanisławy Holewy
3. + Władysława Łapa – od chrze-
śnicy Haliny
4. + Władysława Muniak – od Mar-
cyna z rodziną
5. + Józef Szlachetka – od wnuczki Justyny z rodziną

25.02. Sobota

- 7.00 o trwałość i świętość małżeństw i Boże błogosławieństwo dla rodzin
18.00 + Teresa Nowak – od córki Bożeny z mężem

26.02. Niedziela

- 7.00 + Kazimiera i Franciszek Górka, Franciszek i Helena Łapa, syn Jan synowa Anna
9.00 + Zofia Chmielowska w 3 r. śm. Jan mąż, Anna i Stanisław rodzice i cór-
ka Rozalia
11.00 + Eugeniusz Szlachetka Anna żona, Władysław syn, Józef Wronka, Cze-
sława żona i ich rodzice
15.30 + Bronisława Cudak – od syna Jana z rodziną

27.02. Poniedziałek

- 7.00 + Roman Kielbowicz – od siostry Jadwigi z rodziną
18.00 o zdrowie i potrzebne łaski dla Hele-
ny

28.02. Wtorek

- 7.00 + Kazimierz Góra – od żony
18.00 + Maria Rączka w 5 r. śm. – od syna Pawła z rodziną

1.03. Środa

- 7.00 + Antoni i Rozalia Michalik ich rodzi-
ce i rodzeństwo
18.00 Zbiorowa:
1. + Tadeusz Hołuj – od Krystyny Racinowskiej
2. + Zofia Karcz – Szlachetka – od Krystyny Piątek z rodziną
3. + Bronisława Cudak – od wnuka Wojciecha z rodziną
4. + Andrzej Szlachetka – od Marii Hołuj z rodziną
5. + Władysława Szlachetka – od wnuka Krzysztofa z rodziną i Marii i Jana Dura
6. + Jan Walas – od Tadeusza i Celi-
ny Podoba

2.03. Czwartek

- 7.00 + Władysław Łapa, Agnieszka i An-
toni rodzice, Jan Szlachetka

- 18.00 + Teresa Nowak – od córek Jolanty i Marty

3.03. Piątek

- 7.00 + Krystyna Suder – od córki Anny z rodziną
18.00 + Jan Burkat – od wnuków Ożóg

4.03. Sobota

- 7.00 + ... od wnuka Jacka z rodziną
18.00 rezerwacja

5.03. Niedziela

- 7.00 Dziękczynno-błagalna o zdrowie i Boże błogosławieństwo w rodzi-
nach członków Róży św. Anny
9.00 + Mateusz Kościelniak
11.00 rezerwacja
15.30 rezerwacja

6.03. Poniedziałek

- 7.00 + Jadwiga Piznal – od córki Ewy Liszka
18.00 + Władysław Leśniak – od córki Do-
miniki z rodziną

7.03. Wtorek

- 7.00 + Anna Oboń Edmund mąż, Stani-
sław i Tomasz synowie i zmarli z ro-
dziny
18.00 + Roman Kielbowicz – od syna To-
masza z rodziną

8.03. Środa

- 7.00 + Bogusław Bosak – od żony
18.00 Zbiorowa:
1. + Danuta Podoba – od syna Wie-
sława z rodziną
2. + Kazimierz Góra – od rodziny Sobieszkoda
3. + Józef Kurowski, Julian Nowak, Maria córka, Stanisław i Anna Pią-
tek, Stanisław i Stefania Piątek
4. + Stanisław Polaniak – od rodzi-
ny Gawel
5. + Władysława Muniak – od brata Jana z żoną
6. + Władysława Szlachetka – od chrześniaka Jacka z rodziną
7. + Stanisława Górka – od Haliny i Włodzimierza Kurowskich

9.03. Czwartek

- 7.00 + Józef i Kazimiera Polewka i Józef syn
18.00 + Maria Kaim – od córki Janiny Po-
lak z rodziną

10.03. Piątek

- 7.00 + Kazimierz Góra – od synów z ro-
dzinami
18.00 Zbiorowa:

1. + Krystyna Suder – od rodziny Węgrzyn
2. + Bogusław Bosak – od rodziny Peciak z Jaworzna
3. + Bronisława Cudak – od wnucz-
ki Dominiki z rodziną
4. + Władysława Łapa – od rodziny Kościelniak
5. + Maria Kocur – od Przemysława z rodziną
6. + Józef Szlachetka – od wnuka Łukasza z żoną

11.03. Sobota

- 7.00 + Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk, dusze w czyśćcu
ciepiące
18.00 + Bronisława Cudak – od córki Zofii z rodziną

12.03. Niedziela

- 7.00 + za zmarłych wypominanych w rocznych wypominkach
9.00 rezerwacja
11.00 + Wiktoria i Józef Szlachetka
15.30 rezerwacja

Niedzielne czytania mszalne

19.02. – 7 Niedziela Zwykła

„Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb! A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. Lecz jeśli cię kto uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi! Temu, kto chce prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstęp i płaszcz! Zmusza cię kto, żeby iść z nim tysiąc kroków, idź dwa tysiące! Daj temu, kto cię prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce pożyczyć od ciebie. Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladowają; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią? Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5, 38–48).

26.02. – 1 Niedziela Wielkiego Postu

„Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościli czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem». Lecz On mu odparł: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych». Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku świątyni i rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół,

jest przecież napisane: Aniołom swoim rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień». Odrzekł mu Jezus: «Ale jest napisane także: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego». Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: «Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon». Na to odrzekł mu Jezus: «Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz». Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie przystąpili i usługiwali Mu” (Mt 4, 1–11).

5.03. – 2 Niedziela Wielkiego Postu

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Elias, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie» (Mt 17, 1–9).

12.03. – 3 Niedziela Wielkiego Postu

„Przybył więc do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które [niegdyś] dał Jakub synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny. Nadeszła [tam] kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj mi pić!» Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupu żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, bym Ci dała się napić?» Żydz bowiem z Samarytanami unikają się nawzajem. Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś знаła dar Boży i [wiedziała], kim jest Ten, kto ci mówi: "Daj mi się napić" – prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej». Powiedziała do Niego kobieta: «Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam,

i jego synowie i jego bydło?» W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: «Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu». Rzekła do Niego kobieta: «Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać». A On jej odpowiedział: «Idź, zawołaj swego męża i wróć tutaj!» A kobieta odrzekła Mu na to: «Nie mam męża». Rzekł do niej Jezus: «Dobrze powiedziałas: Nie mam męża. Miałas bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś zgodnie z prawdą». Rzekła do Niego kobieta: «Panie, widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga». Odpowiedział jej Jezus: «Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie*, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem: potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie». Rzekła do Niego kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko». Powiedział do niej Jezus: «Jestem nim Ja, który z tobą mówię» (J 4, 5–26).

Kalendarium liturgiczne

- 14.02. – święto świętych Cyryla mnicha i Metodego biskupa, patronów Europy
- 19.02. – 7 Niedziela Zwykła
- 22.02. – Środa Popielcowa
- 26.02. – 1 Niedziela Wielkiego Postu
- 4.03. – święto św. Kazimierza, patrona Archidiecezji Krakowskiej
- 5.03. – 2 Niedziela Wielkiego Postu
- 12.03. – 3 Niedziela Wielkiego Postu

Chrzty

Alicja Marta Łapa

Śluby

Agata Zofia Widełka
i Jakub Robert Smągło

Pogrzeby

+ Władysław Jan Szlachetka

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Łukasz Czarnik;

Redakcja: Lucyna Bargiel, Andrzej Pawłowski, Wacław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zając, Dawid Grzeszkowicz;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa;

okładka: Św. Walenty, J. Buchbinder, XIX w., domena publiczna.

Adres: www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANYCH TEKSTÓW.

Spotkanie opłatkowe

